

Het is voorwaar geen lichte taak, die de Redactie der Pro- en Contra-uitgave van haar schrijvers vordert, de belangrijke vraagstukken, die in den boezem van het volksleven door den gang van zaken aan de orde worden gesteld, in één vel druks toe te lichten, en hun oplossing in bepaalde richting te bepleiten. Klemt dit reeds voor meer wetenschappelijke problemen, hoe veel te forscher nog doet zich zulks gelden, waar „actueele” vragen van den dag moeten worden besproken. Een geserreerd betoog met enkele technische termen is nog dragelijk, waar het quaesties geldt, die alleen onder de meer intellectueel ontwikkelden belangstelling wekken. Maar hoe te handelen als zaken, waarvoor ieder zich interesseert, moeten worden besproken in zóó beperkte ruimte? De degelijkheid mag niet lijden, want het is er hier juist om te doen uit den wirwar der dagelijks elkander kruisende dagblad-artikelen, meetings-speeches en vaak misleidende vliegwoorden uit te komen en in samenhangend betoog rustig de pleidooien pro en contra te kunnen overwegen. Maar bij die degelijkheid mag de duidelijkheid geen veer laten of aanstonds is heel het opzet der partijen verijdeld. Het is de jury der publieke opinie, niet de deskundige rechter, die tusschen partijen zal rechten, en dat leeken-element verwacht allereerst, dat de partijen glashelder zullen zijn in hun ketting-rede. Dat de pleiter-pro in het thans aan de orde gestelde probleem niettegenstaande het diep voelen dezer bezwaren toch meende zich niet te moeten onttrekken aan de poging, om in de hem gestelde taak te slagen, vindt vooral hierin zijn grond, dat voor het forum, dat hier in Juni recht zal hebben te doen, eerlijke en warme overtuiging óók een factor is, die meetelt: zijn voldoen aan dien laatsten eisch moge dan ver-